

QUIN ÉS EL PUNT DE VISTA CATALÀ? – II

**Des de fa molts segles, ja tenim una República Catalana:
la REPÚBLICA DEL PRINCIPAT DE CATALUNYA.**

**Falta recuperar-la, cal que passem a ser-ho.
I això sí que depèn de nosaltres.**

El 9 de novembre em vaig plantejar la que actualment considero es la qüestió cabdal: [Quin és el punt de vista català?](#), i en el text enllaçat explico com vaig arribar-hi i també que actualment estem actuant amb punts de vista no-catalans.

Elaborar el punt de vista català exigeix [situar-nos en LA CONTINUÏTAT](#) dels nostres més de mil anys d'Història, una Història creativa i potentíssima que desconeixem ja que ens ha sigut espoliada i després falsificada, i que és urgent [recuperar \(i els propers 17 i 18 són una molt bona ocasió per incorporar-se a fer-ho\)](#). Si no sabem com érem, no podem decidir conscientment com volem ser; si no sabem d'on venim, no podem decidir adequadament on volem anar.

Actualment, i malgrat la censura imperant, hi ha un cert debat

— sobre si realment els dies 10 i/o 27 d'octubre es va proclamar la República Catalana

—i sobre si avui podem o hem de considerar que existeix

—i sobre si els catalans hem de defensar-la i consolidar-la

—i sobre si per això cal participar o no a les eleccions autonòmiques convocades pel Sr. Rajoy que, si d'una forma o altre hi ha República Catalana, és el President d'un Estat estranger enemic (que, malgrat la proclamació, de moment, continua ocupant la nostra terra, que va envair-nos el 1714 i que ens té presos des d'aleshores i ens genocida des de molt abans)

—i sobre si, posats a participar-hi, seria millor fer-ho en una llista unitària o no

—i sobre quin paper hi han o no de jugar els empresonats ([pels que incondicionalment demano la seva llibertat... i la llibertat de tots els catalans](#)) i els que estan a Brussel·les

—i, vist que ERC (ja que ERC es veu guanyadora de les eleccions dels 21 i així En Junqueras passaria a ser el nou president de la Comunidad Autónoma de Cataluña) i la CUP ja han decidit que res de llista unitària, sobre quina serà la “llista oberta del President” (el MHP Puigdemont, que, per cert, continua firmant -quan firma- com “President de la Generalitat de Catalunya” i ni un sol instant, que jo hagi vist, s'ha anomenat ni signat com “President de la República Catalana”... ni, el que és més greu, ha actuat com a tal)

—i sobre quins seran els programes electorals i quin paper hi han o no de tenir els temes “independència” i “República Catalana”

—i sobre quins seran els resultats

—i sobre quines aliances poden fer-se després

—i sobre com actuarà Madrid en tots aquests tràngols

—i sobre...

Doncs bé, quedi clar que respecte a aquestes i a altres qüestions immediates, respecte als assumptes tàctics, sovint també jo estic bastant desorientat per varies raons. Una és perquè no tinc caràcter de líder ni la rapidesa mental que cal per ser-ne, i una altre raó és que em manquen moltíssimes dades per poder donar o proposar solucions correctes a les situacions immediates. Però això no descarta que, si fos una situació urgent que depengués de mi, és a dir, si de veritat jo hagués de decidir el que cal fer, ho decidiria... a risc d'equivocar-me, és clar,... i en aquest cas, ho reconeixeria després.

Però en quan a les qüestions de fons, a l'estratègia o, reprement la pregunta del començament, respecte a “Quin és el punt de vista català?” -i a falta que conèixer punts de vista millors- sí proposo decididament el punt de vista que he anat elaborant al llarg dels cinc anys que porto investigant sobre el passat i el present del que, des de fa exactament 36 dies (ho vaig aprendre a l'article [d'En Miquel Manubens](#) titulat [La República que volem](#), publicat el 8 d'octubre), anomeno la República del

Principat de Catalunya. Aquesta elaboració meva, feta a empentes i rodolons, la he anat publicant en el meu blog [LA GOTA CATALANA](#) per [RECUPERAR LA LLIBERTAT DE CATALUNYA arrabassada el 1714](#) i de nou el 1939 fins l'actualitat, i [RECONSTRUIR LA NACIÓ CATALANA](#), impedit així [EL GENOCIDI CATALÀ](#) que patim des d'abans de [1714](#)

Fins el 8 d'octubre, recolzant-me en el que he avançat en “[Conèixer els catalans d'abans de 1714](#)” i en “[Inspirar-nos en els nostres avantpassats per actuar adequadament ara](#)”, ja explicava oralment que “El Principat de Catalunya era més *res publica* que totes les Repúbliques d'aleshores i totes les Repúbliques d'ara”. Per què? Doncs perquè en els diferents estaments del poble català, l'interès per la *res publica* o el bon funcionament de la societat presidia l'actuació de (gairebé) tothom. I si això pot sorprendre ara, és degut a que el genocidi que patim de mans de Madrid/Castilla/Estado-Español des d'abans de 1714 ens ha castellanitzat enormement. Cal atrevir-nos a reconèixer-ho: estem dempeus però molt degenerats. Vaig alegrar-me molt de trobar en l'article d'En Manubens que a les Corts de 1705 es va utilitzar la denominació “República de Principat de Catalunya” doncs significava que ja els meus (i de tots els catalans que ho vulguin) antecessors havien fet la unió que jo madurava en el meu interior entre l'exemplar “Principat de Catalunya” i la seva gestió com *res publica* al servei dels ciutadans catalans... i dels nouvinguts “amb bones intencions”.

Per això cal re-construir el punt de vista català. I aleshores entendrem que ja tenim la nostra “República del Principat de Catalunya”.

Fa sis mesos vaig escriure “[Som un Estat ocupat i volem recuperar la llibertat. Si ho reconeixem, TOT CANVIARÀ RÀPIDAMENT](#)”.

Hi explico “Quan un Estat ocupat deixa d'estar ocupat, automàticament torna a ser Estat independent sense necessitat de posar a votació res de res de res. Del que es tracta, doncs, és d'aconseguir que l'ocupant castellano/estadoespañol se'n vagi. Aleshores automàticament nosaltres tornarem a ser l'Estat Europeu Constitucional independent” (...).

Ara sé que aquest estat encara ocupat s'anomena “República del Principat de Catalunya”.

I jo soc republicà, però no d'una “Nova República Catalana” que dona l'espatlla a tota la nostra brillant Història i a la trentena de generacions de catalans, [el poble més lliure d'Europa](#), que la van anar construint dia a dia, actuant comunitàriament i creativa. Jo soc republicà de la “República del Principat de Catalunya” que, proposo, hem d'alliberar. I estic íntimament convençut que si aquest plantejament fos conegut per tothom que es sent català, sigui per família o sigui per elecció, la gran majoria reconeixerien l'esperit català i la força que té, i se'l farien seu.

Lògicament, la primera condició –la condició *sine qua non*– per aconseguir que l'ocupant castellano/estadoespañol se'n vagi és que nosaltres ens atrevim a reconèixer obertament que els ocupants de la nostra terra des de 1714 ens tenen presos i ens estan genocidant, i que ens afirmem en que ja som membres de la “República del Principat de Catalunya”, que encara està ocupada però que viu en nosaltres. I aquesta nostra “veterana República del Principat de Catalunya”, engloba, subsumeix, amb els seus segles d'Història (a recuperar) i amb els enormes fruits que va donar (i que hem de fer nostres [honorant així els nostres avantpassats](#)) la “Nova República Catalana” (que, hagi nascut o no els 10 i/o 27 d'octubre, en realitat només viu en el cor dels catalans que l'han fet seva com expressió nominal de la voluntat de poder [-per fi!!!-](#) alliberar-se del tricentenari jou castellà). És a dir: si fem les coses bé, la “veterana República del Principat de Catalunya” acull la “Nova República Catalana” com una mare acull un filllet nounat que comença a bategar...

Però hem de tenir clar que si nosaltres no diem, arreu i en tots els àmbits (especialment en el jurídic), que la nostra República del Principat de Catalunya està ocupada, que nosaltres estem presos i que estem sent genocidats, i que recuperar ara la llibertat no és una qüestió política sinó VITAL (qüestió vital que, és clar, té aspectes polítics i també té conseqüències econòmiques, però que és molt més que una qüestió política i moltíssim més que una qüestió econòmica), ningú no ho farà per nosaltres.

Considero que aquest és el PUNT DE VISTA CATALÀ que cal aprofundir, afinar... I APLICAR!